

Изказване на евродепутата д-р Андрей Ковачев на международната конференция "Европа 2020 - гражданска мисия" в София

Публикуван на: 02-02-2010

Източник: [Портал Европа](#)

Членът на ЕП д-р Андрей Ковачев (ЕНП-ГЕРБ) взе участие в първия панел на конференцията - "Европейската демокрация - мисията възможна?"

Дами и господа,

Благодаря Ви за поканата да взема участие в този панел. Като член на Европейския Парламент съм дълбоко отдаден на идеята за повишаване на участието на европейските граждани във формирането на европейските политики.

През последните години беше казано много за „демократичния дефицит“ в ЕС и недостатъчната легитимност на Съвета и Комисията. Гласувалите избиратели на Европейските избори през 2009 отново намаляха на 43% въпреки, че ние в България все пак успяхме да подобрим избирателната активност в сравнение с 2007 като постигнахме средното ниво в ЕС. Въпреки това е наложително да се обърнем към нашите граждани и самите ние като политици трябва по-добре да се вслушваме в посланията, които нашите избиратели ни отправят. За щастие Лисабонският договор доведе не само до институционални реформи на ЕС, но и до дългоочакваните нови възможности гражданите да играят по-активна роля във взимането на решения на европейско ниво.

Европейският Парламент, като единствената пряко избрана институция в ЕС, взима вече съвместни решения в много области, които преди бяха само в компетенциите на Съвета на Министрите – сега Парламента е на равна основа със Съвета по отношение на структурните фондове, селското стопанство, енергията, емиграцията, граничните проверки, туризма, рибарството и много други сфери. Ролята на Парламента в бюджетната процедура също нарастна значително. Като цяло броя на областите, в които съвместните решения имат приложение са повече от два пъти - от 33 при договора от Ница до 73 при Лисабонския договор. Тази нова власт за Европейския Парламент отразява замисъла на Лисабонския договор и Конвенцията за бъдещето на Европа, която индиректно даде началото му преди много години, а именно, че най-добрия начин ЕС да функционира по-добре е да бъде по-демократичен и по-прозрачен.

Ролята, която гражданите играят по време на избори и референдуми е базата на нашата демокрация. Лисабонският договор въвежда Европейската гражданската инициатива - 1 милион

Изказване на евродепутата д-р Андрей Ковачев на международната конференция "Европа 2020 - гражданска мисия" в София

европейски граждани могат да изпращат петиции до Европейската Комисия, която трябва да предприеме действия в съответствие с компетенциите на ЕС. По-рано този месец испанското президентство осигури консенсус между страните-членки за начина на подвеждане на тези допитвания и важни процедурни детайли като например, че подписите трябва да идват от минимум 9 също така как да се събират подписите и как да се проверява автентичността им и как да се установи, че искането е приемливо. Страните-членки също се споразумяха, за това, че ще се нуждаем от гаранции, за да се е сигурно, че гражданската инициатива не злоупотребява с искания, които са против нашите общи европейски ценности от рода на спорни социални въпроси като смъртното наказание или правата на малцинствата. Също така ще бъде важно да се осигури високо ниво на прозрачност при финансирането на лобистки групи, неправителствени и други граждански организации, които ще са активни при организирането на акции, свързани с Гражданската инициатива, така, че да е ясно кои стоят зад кампанията и какви са техните интереси и цели. Друг важен аспект ще бъде да се заложат предпазни мерки, които да спират поставянето на едни и същи въпроси, които вече са били отхвърляни, тъй като това може да блокира системата и да попречи основателните искания да получат заслужено внимание.

Другата важна промяна е свързана с принципа на субсидиарност, който казва, че ЕС не може да предприема действия в области на съвместни компетенции със страните-членки, където тези действия могат да бъдат по-добре реализирани на национално, регионално или местно ниво. Този принцип се подкрепя от Лисабонския договор и националните парламенти получават нова власт и допълнително време да се противопоставят на всякакви закони, които не се съобразяват с този принцип.

Както знаем, сега една трета от националните парламенти може да възрази срещу предложен от ЕС закон въз основа на нарушения срещу субсидиарността – така наречената от Лисабонския договор „жълта карта”. Европейската Комисия в такъв случай ще трябва да преразгледа предложението закон и да предложи промени или да оттегли предложеното законодателство. Ако Комисията реши, че няма проблем, едно мнозинство от национални парламенти може да продължи възражението, след което Комисията ще трябва да отнесе въпроса до Съвета и до Парламента, които да вземат решение – „оранжевата карта”. Националните парламенти следователно имат отговорността много внимателно да разглеждат законодателството на ЕС, за да обезпечат то да се съобразява с принципа на субсидиарност и е много важно те да използват тази власт. Имам предвид, че по време на тези стъпки европейските граждани ще могат пряко да участват в мониторинга и консултациите с Европейската Комисия и техните национални правителства, тъй като процедурата ще е директен резултат от тяхната инициатива. В следствие на това демократичната отговорност и прозрачност могат само да бъдат подобрени.

Сама по себе си работата на Съвета на Министрите става по-прозрачна, тъй като когато се обсъждат и съставят закони на ЕС, срещите не може повече да се правят на закрито. Това е една друга победа за европейските граждани, произлизаща от Лисабонския договор. Основната цел на

Изказване на евродепутата д-р Андрей Ковачев на международната конференция "Европа 2020 - гражданска мисия" в София

Лисабонския договор е да накара ЕС да работи по-добре за неговите граждани и според мен е добър компромис между интерправителствените и федералистски аспекти на Съюза. Ключовият принцип на субсидиарност, сега подсилен от Лисабон, ни позволява да се приближим до европейската интеграция докато едновременно с това защитаваме компетенциите на националните правителства, регионалните и местни законодателства.

Според мен, все още има определени въпроси, по които Лисабонският договор не е достатъчно далновиден и има нужда да се помисли дълго и задълбочено относно посоката, в която искаме Европа да върви през следващите 10 – 20 години. На Европейският Съвет през декември миналата година лидерите на 27-те страни-членки на ЕС решиха на преговори, които се проведеха при затворени врати и очевидно бяха нищо повече от пазарене между по-силните и големи страни-членки, кои ще са имената на Президента на Европейския Съвет и на Върховния представител по външните работи и политика за сигурност. Аз лично смятам, че Herman Van Rompuy е приемлив избор за позицията Президент обаче не одобрявам начина, по който той зае тази позиция. Със сигурност за такава важна позиция трябваше да има по-открита и по-задълбочена процедура.

Смятам, че Президента на Европейския Съвет трябва да бъде избран от гражданите на ЕС. Също както при изборите за Президент на България националните правителства или европейските политически партии могат да издигнат кандидати (могат да се кандидатираат и независими) и тогава да има широка европейска кампания, последвана от гласуване на същия ден, когато са изборите за Европейски Парламент. Това би дало нов тласък на политическите процеси в Европа, би повишило интереса на медиите и на гражданите по отношение на европейските въпроси.

Друга промяна, която се забавя от доста време е въвеждането на листи за гласуване на европейските политически партии. Евродепутатите от различните национални партии, след като вече са в Европейския Парламент седят на групи според политическата им принадлежност (например ГЕРБ седи при групата на ЕНП, в център-дясно, БСП с партията на Европейските Социалисти и т.н.т.). По мое виждане ще бъде много по-смислено, когато гражданите гласуват на избори за Европейски Парламент да гласуват за европейски партии. Това ще ни помогне да насочим европейските избори повече към европейски отколкото към национални въпроси и ще бъде отличен начин да се ангажират нашите граждани с важните за Европа въпроси като цяло. Това ще донесе до допълнителни европейски измерения на нашите политики и ще подпомогне за по-близко сътрудничество между партиите-членки от големите европейски политически семейства.

Бих желал да завърша с тези коментари. Благодаря Ви за любезното внимание и оставам в очакване на дебата.

Международната конференция ["ЕВРОПА 2020 - ГРАЖДАНСКА ВИЗИЯ"](#) е част от инициативата ["Взаимодействие с Европейския парламент"](#), осъществявана от Европейския институт, Центъра за модернизирание на политики и Портал ЕВРОПА с финансовата подкрепа на ГД "Комуникация" на Европейския парламент.